

[Landbrugsministeren.]

virke i alle Tilfælde, naar Talen er om Smørprisen og Margarineprisen. Heroverfor sagde jeg, at det ærede Medlem glemte, at der er den Forskel, at efter Flertalspartiernes Forslag skulde Prisen for Smør variere fra 2 Kr. 10 Øre til 2 Kr. 50 Øre.

For at gøre Tingets ærede Medlemmer klart, hvorledes de 2 Forslag vil virke, skal jeg henvise til det ærede Medlems egen Fortolkning af Bestemmelsen om, at der skal være en tilsvarende Afgift paa Margarine som paa Smør. Det ærede Medlem sagde i Lørdags, at han ved en tilsvarende Afgift forstod en procentvis Afgift. Hvis man holder sig til det ærede Medlems egne Tal og Priser, som han da nævnte, vil man, naar Smørprisen er 2 Kr., efter de Konservatives Forslag faa en Afgift for Smørret paa 50 Øre, og efter Flertalspartiernes Forslag en Afgift paa 35 Øre og en Margarineafgift paa 25 Øre pr. kg efter Flertalspartiernes Forslag og paa 40 Øre efter de Konservatives Forslag. Men hvis man nu fører det videre og f. Eks. gaar ud fra, at vi paa visse Tider af Aaret kan risikere at komme ned paa en Smørpris af 1 Kr. 50 Øre — sidste Vinter laa den endogsaa under —, saa vil det nu foreliggende Lovforslag lægge en Afgift paa Smørret af 60 Øre, som Forbrugerne skal betale, men efter de Konservatives Forslag vilde de komme til at betale 1 Kr., altsaa næsten dobbelt saa meget. Og ser vi paa Margarinen, vil Afgiften, som efter det gennemførte Forslag skal være fast, blive 25 Øre; men hvis vi bruger det ærede Medlems Beregningsmetode med en procentvis Forhøjelse — saaledes som han i Lørdags forklarede, at Bestemmelsen skulde forstås —, altsaa i dette Tilfælde 66 pCt., vilde ved en Smørpris af 1 Kr. 50 Øre Afgiften paa Margarine blive 80 Øre.

Der er endvidere den Forskel mellem de 2 Forslag, at efter Flertalspartiernes Forslag skal $\frac{1}{3}$ af Afgiften betales tilbage til den fattigste Del af Befolkningen; men det foreligger der intet som helst om efter de Konservatives Forslag. Med andre Ord: efter de Konservatives Forslag skal de fattigste Mennesker her i Landet, Landarbejdere, arbejdsløse o. s. v., betale 80 Øre for hvert Kilo Margarine i direkte Afgift til Landbrugerne, naar Smørprisen staar i 1 Kr. 50 Øre. Dette Forslag fra konservativ Side forekommer mig saa ublufærdigt, at jeg ikke kan begribe, de har villet fremsætte det.

Naar jeg nu ser paa de Kapitler i det foreliggende Lovforslag, som omhandler Landbruget, kan jeg i og for sig være enig

med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, at man skal passe paa ikke at overdrive Forslagenes Betydning. Hvis man gør det, vækker man blot Forhaabninger i Befolkningen, som ikke kan opfyldes. Hvis det foreliggende Lovforslag gennemføres, vil det som Helhed betyde en ikke ringe Mildnelse af de 2 store Onder, der er saa nøje knyttet til hinanden: Landbrugskrisen og Arbejdsløsheden. Paa den anden Side vil jeg advare mod, at man lytter til det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Krav om, at man for at skabe Rentabilitet i Landbruget skal gennemføre langt dyberegaaende Reforme, og fuldkomment afviser det, der opnaas ved dette Lovforslag.

Det Indtryk, man faar af det ærede Medlems Tale og af det, man hører fra mange Sider ude omkring, er, at der skulde findes et eller andet Voltakors, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gaar omkring med i Baglommen, og som skulde kunne kurere for alle Vanskeligheder. Men desværre ved vi jo, at et saadant Voltakors ikke findes. Jeg kan i denne Forbindelse henvise til en Artikel, der har staaet i et konservativt Hovedorgan, „Dagens Nyheder“, og hvori det slaas fast, hvor letsindigt det er at sige til Befolkningen, at man har et saadant Universalmiddel. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere et Par Linier af denne Artikel. Der staar, at

„en varig Løsning af Kriseproblemerne kan selvfølgelig hverken forlanges eller gives, saa længe Forholdene er saa uafklarede som i Øjeblikket. Selve Krisens Vilkaar forandres med Maaneders Mellemrum, overraskende Forskydninger foregaar bestandig, snart i den ene og snart i den anden Retning, og medens dette staar paa, er det ifølge Sagens Natur kun muligt at føre en økonomisk Politik fra Situation til Situation. De vises Sten, der kunde klare alle Vanskeligheder, vilde vel være en herlig Gave — men desværre er de ukendte.“

Det er den største Anerkendelse, der kan vises over for det foreliggende Lovforslag, og den største Desavouering af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Ordførertale for et Øjeblik siden.

Det er min Opfattelse, at det, der her foreligger som Resultat af mange langvarige Forhandlinger og stort Arbejde, det er Dagens Gerning, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale er en Lygtemand og ikke andet.

Socialministeren (Steincke): Under sin Omtale af den betydelige Indfyldelse, som